

ÕPPEAINE NIMETUS: B-VÕÕRKEEL VEENE KEEL

ÕPPEAINE KIRJELDUS:

B-võõrkeele õppimise eesmärgiks on saavutada põhikooli lõpuks keelekasutaja algtase, mis loob aluse hilisemaks keeleoskuse edasiarendamiseks. Mitme võõrkeele oskus võimaldab tänapäeva avatud maailmas tajuda maailma tema kultuurilises mitmekesisuses ning avardab õppimise ja töö võimalusi. B-võõrkeele õppes saab toetuda A-võõrkeelt õppides saadud õpikogemustele ja omandatud õpioskustele ning neid edasi arendada. Oluline on erinevate keelte üksteist toetav ja väärtustav õpetamine, eriti seoste nägemine A-võõrkeelega. Ka B-võõrkeeleõppes keskendutakse kuuele teemavaldkonnale: mina ja teised; kodu ja lähiümbrus; kodukoht Eesti; riigid ja nende kultuur; igapäevaelu, õppimine ja töö ning vaba aeg ja meedia. Nende käsitlemisel lähtutakse vastava kooliastme õpilaste keeleoskustasemest, kogemustest, huvidest ning vajadustest. Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine nõuab õppiija järjepidevat ja aktiivset osalust.

II KOOLIASTE

TEADMISED, OSKUSED JA HOIAKUD

6. klassi lõpetaja saavutab A1.1- keeleoskustaseme, mis tähendab, et ta:

- 1) mõistab üksikuid sõnu ja väljendeid, kui räägitakse õpitud teemal aeglaselt ja selgelt;
- 2) mõistab konkreetset teavet (nt kohta ja aega) õpitud teemal salvestatud sõnumites, kui sõnumid esitatakse aeglaselt ja selgelt;
- 3) mõistab ja järgib selgelt ja aeglaselt antud juhiseid;
- 4) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele;
- 5) küsib ja vastab küsimustele enda ja oma igapäevategevuste kohta, kasutades õpitud väljendeid ja lühilauseid;
- 6) moodustab lihtsaid lauseid enda ja oma lähiümbruse kohta, kasutades õpitud sõnu ja väljendeid;
- 7) väljendab oma eelistusi, meeldimist ja mitte-meeldimist, kasutades õpitud sõnu ja väljendeid;
- 8) hääldab õigesti õpitud sõnu ning kasutab tuttavate sõnade ja fraaside hääldamisel õiget rõhku;
- 9) mõistab kaardi või e-kirjaga saadetud lühikesi konkreetseid sõnumeid;
- 10) mõistab konkreetset teavet tuttavate sõnadega kirjutatud ja piltidega illustreeritud lihtsas teabematerjalis;

- 11) mõistab tuttavate sõnadega kirjutatud ja piltidega illustreeritud jutukest;
- 12) täidab ankeeti isikuandmetega;
- 13) kirjutab lühikesi, väga lihtsaid tekstisõnumeid, milles edastab infot või esitab küsimusi.

III KOOLIASTE

TEADMISED, OSKUSED JA HOIAKUD

Põhikooli lõpetaja saavutab A2-keeleoskustaseme, mis tähendab, et ta:

- 1) saab kuulates aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest ning tuleb toime igapäevases suhtluses, kui vestluskaaslane räägib aeglaselt;
- 2) osaleb suulises suhtluses igapäevastel teemadel ja olmeolukordades, kasutades põhiliselt lihtlauseid;
- 3) mõistab lugedes lühikese ja lihtsa teksti põhiideed ja -sõnumit ning olulist teavet selles;
- 4) kirjutab lühikesi ja lihtsaid, peamiselt lihtlausest koosnevaid tekste;
- 5) kasutab iseseisvalt erinevaid keeleõppestrateegiaid ja keeleõppe abivahendeid (tõlkesõnaraamatut, internetti);
- 6) teab õpitava keele maa(de) kultuuri(de) iseloomulikke jooni;
- 7) teadvustab õpitava keele maa(de) ja oma maa suhtlusnormide sarnasusi ja erinevusi ning arvestab neid suhtluses.

ÕPITULEMUSED ja ÕPPESISU

6. klass

ÕPITULEMUSED:

Õpilane:

- 1) mõistab üksikuid sõnu ja väljendeid, kui räägitakse õpitud teemal aeglaselt ja selgelt;
- 2) mõistab konkreetset teavet (nt kohta ja aega) õpitud teemal salvestatud sõnumites, kui sõnumid esitatakse aeglaselt ja selgelt;
- 3) mõistab ja järgib selgelt ja aeglaselt antud juhiseid;
- 4) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele;
- 5) küsib ja vastab küsimustele enda ja oma igapäevategevuste kohta, kasutades õpitud väljendeid ja lühilauseid;

- 6) moodustab lihtsaid lauseid enda ja oma lähiümbruse kohta, kasutades õpitud sõnu ja väljendeid;
- 7) väljendab oma eelistusi, meeldimist ja mittemeeldimist, kasutades õpitud sõnu ja väljendeid;
- 8) hääldab õigesti õpitud sõnu ning kasutab tuttavate sõnade ja fraaside hääldamisel õiget rõhku;
- 9) mõistab kaardi või e-kirjaga saadetud lühikesi konkreetseid sõnumeid;
- 10) mõistab konkreetset teavet tuttavate sõnadega kirjutatud ja piltidega illustreeritud lihtsas teabematerjalis;
- 11) mõistab tuttavate sõnadega kirjutatud ja piltidega illustreeritud jutukest;
- 12) täidab ankeeti isikuandmetega;
- 13) kirjutab lühikesi, väga lihtsaid tekstisõnumeid, milles edastab infot või esitab küsimusi.

ÕPPESISU:

MINA JA TEISED

Enese ja kaaslaste tutvustus (nimi, rahvus, sugu, vanus, elukoht jmt) ning välimuse kirjeldus (kasv, kehaehitus, juuste ja silmade värv jmt), enesetunne (nt hea/halb tuju); ühised tegevused sõpradega (mis mulle ja mu sõpradele meeldib teha); viisakusväljendid (kellele mida ja kuidas öelda, kuidas käituda).

KODU JA LÄHIÜMBRUS

Pereliikmete ja lähisugulaste tutvustus (nimi, vanus, sugu) ning iseloomustus (amet, tegevusala, huvid); kodu asukoha lühikirjeldus (riik, linn/maakoht, mõni iseloomustav omadussõna).

KODUKOHT EESTI

Eesti riigi nimi, asukoht, pealinn, oma rahvus, keel; linna ja maad iseloomustav põhisonavara (maja, park, mets, mägi jmt); aastaegade nimetused ja põhilised aastaegade ilma kirjeldavad väljendid (hea/halb ilm, päikseline, vihmane jmt).

RIIGID JA NENDE KULTUUR

Õpitava keele riigi/riikide nimetused vastavas keeles, tuntumad tähtpäevad ning nendega seotud tavad.

IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ NING VABA AEG

Päevakavajärgsed tegevused kodus, koolis (päevaplaan, kellaajad, õppeained, õppevahendid jmt); peamiste söögikordade nimed (hommik, lõuna, õhtu) ja mõned olulisemad söögid-

joogid (kohv, tee, võileib, helbed jmt). Lihtsamad tegevused ja eelistused (lugemine, muusika kuulamine, mängimine, sport, lemmiktoit, lemmikloom jmt).

MEEDIA

Tuntuimad meedialiigid ja meedia tarbimise eelistused.

Grammatika

KIRI JA HÄÄLDUS

Vene tähestik (nii trüki- kui kirjatähed). Siduskiri: soovituslik on lähtuda samadest nõudmistest, mis on emakeele siduskirja suhtes sama kooli algkoolis.

Nimede kirjutamine vene ja eesti keeles, translitereerimise reeglid. Tähemärkide häälikuline tähendus. Sõnarõhk.

Täishäälikute hääldamine eel- ja järelrõhulistes silpides, reduktsioon.

Kaashäälikud. Sisihäälikute hääldamine. Häälikute sarnastumine: helilised/helitud, palataalsed/mittepalataalsed.

NIMISÕNA

Grammatiline sugu: naissoost nimisõnad *-a/-я* lõpuga; meessoost sõnad, mille lõpus on kaashäälik või *-ü* ja *-a/-я* (*nana, бабушка, дядя*); kesksoost sõnad *-o/-e* lõpuga.

Nimisõnade mitmuse nimetava käände moodustamine (*ы-* ja *и-* lõpulised meessoost ja naissoost sõnad; *а-* ja *я-* lõpulised kesksoost ja meessoost sõnad).

OMADUSSÕNAD

Omadussõna lõpud ainsuse ja mitmuse nimetavas käändes (tüve lõpphäälik palataliseerimata/ palataliseeritud; küsimused *какой? какая? какое? какие?*). Omadussõna ühildumine nimisõnaga ainsuse ja mitmuse nimetava käändes.

TEGUSÕNA

I pöördkond (*еть-, ать-, ять-* lõpulised tegusõnad) ja II pöördkond (*ить-* lõpulised tegusõnad).

Tegusõnade pööramine olevikus. Eitav kõne: *Я не играю, Мальчик не играет, Мы не играем* jne.

ASESÕNA

Isikulised asesõnad nimetavas käändes. Omastavad asesõnad ainsuses ja mitmuses.

MÄÄRSÕNA

Hinnangut väljendavad mäarsõnad (*хорошо, плохо*). Mäarsõnade *здесь, тут, там* kasutamine.

ARVSÕNA

Põhiarvsõnad. Küsimus *сколько лет?*, vastus (nimisõnaga *год, года / лет*).

ABISÕNAD

Rinnastav sidesõna и. Eitussõna нет (nt нет отца, мамы, книги). Rinnastavad sidesõnad а, но.

LAUSE STRUKTUUR

Küsimused Кто это? Что это; Где? ja vastused lihtlaused näidete abil.

KUULAMINE

- 1) tunneb väga aeglaselt kõnes ära õpitud sõnad ja fraasid;
- 2) arusaamist toetab pildimaterjal;
- 3) reageerib pöördumistele adekvaatselt (nt tervitused, tööjuhised);
- 4) tunneb rahvusvaheliselt kasutatavaid lähedase hääldusega sõnu (nt hamburger, film, takso, kohv);
- 5) saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest;
- 6) mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ning pöördumisi;
- 7) vajab kordamist, osutamist, piltlikustamist.

LUGEMINE

- 1) tunneb õpitava keele tähemärke;
- 2) tunneb tekstis ära tuttavat nimeid, sõnad (sh rahvusvaheliselt kasutatavad fraasid);
- 3) loeb sõnu, fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses;
- 4) arusaamist võib toetada pildimaterjal;

RÄÄKIMINE

- 1) oskab vastata väga lihtsatele küsimustele ning esitada samalaadseid küsimusi õpitud sõnavara ja lausemallide piires;
- 2) vajab vestluskaaslase abi, võib toetuda emakeelele ja žestidele.
- 3) oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust;
- 4) saab hakkama õpitud sõnavara ja lausemallide piires lihtsate dialoogidega;
- 5) vajab vestluskaaslase abi;
- 6) hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi;
- 7) kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause

KIRJUTAMINE

- 1) tunneb õpitava keele kirjatähti, valdab kirjatehnikat, oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ära kiri);
- 2) oskab kirjutada isikuandmeid (nt vihiku peale);
- 3) koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel;

- 4) oskab lühidalt kirjutada iseendast ja teisest inimesest;
- 5) oskab täita lihtsat küsimustikku;
- 6) tunneb õpitud sõnavara õigekirja;
- 7) kasutab lause alguses suurtähte ja lause lõpus õiget kirjavahemärki
- 8) grammatika korrektsus
- 9) kasutab üksikuid äraõpitud tarindeid ja lausemalle, kuid neiski tuleb ette vigu.

7. klass

ÕPITULEMUSED:

Õpilane:

- 1) saab kuulates aru lühikestest lausetest ja lihtsatest igapäevastest väljenditest; reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja juhistele;
- 2) räägib õpitud lauseid kasutades ning õpitud sõnadest ja väljenditest lühikesi lihtlauseid moodustades;
- 3) mõistab lugedes väga lihtsaid tekste fraashaaval, leides üles õpitud sõnad ja väljendid ning tuginedes neile;
- 4) kirjutab õpitud sõnu ja lauseid ning täidab õpitud sõnavara kasutades lihtsat lünkteksti;
- 5) kasutab varasemas võõrkeeleeõppes omandatud keeleõppestrateegiaid ja tuttavaid keeleõppe abivahendeid (tõlkesõnaraamatut, internetti);
- 6) teab õpitava keele maa(de) põhiandmeid ja olulisemaid tähtpäevi;
- 7) tunneb ja järgib esmaseid viisakusnorme.

ÕPPESISU:

MINA JA TEISED

Enese ja kaaslaste tutvustus (nimi, rahvus, sugu, vanus, elukoht jmt) ning välimuse kirjeldus (kasv, kehaehitus, juuste ja silmade värv jmt), enesetunne (nt hea/halb tuju); ühised tegevused sõpradega (mis mulle ja mu sõpradele meeldib teha); viisakusväljendid (kellele mida ja kuidas öelda, kuidas käituda).

KODU JA LÄHIÜMBRUS

Pereliikmete ja lähisugulaste tutvustus (nimi, vanus, sugu) ning iseloomustus (amet, tegevusala, huvid); kodu asukoha lühikirjeldus (riik, linn/maakoht, mõni iseloomustav omadussõna).

KODUKOHT EESTI

Eesti riigi nimi, asukoht, pealinn, oma rahvus, keel; linna ja maad iseloomustav põhisõnavara (maja, park, mets, mägi jmt); aastaegade nimetused ja põhilised aastaegade ilma kirjeldavad väljendid (hea/halb ilm, päikseline, vihmane jmt).

RIIGID JA NENDE KULTUUR

Õpitava keele riigi/riikide nimetused vastavas keeles, tuntumad tähtpäevad ning nendega seotud tavad.

IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ NING VABA AEG

Päevakavajärgsed tegevused kodus, koolis (päevaplaan, kellaajad, õppeained, õppevahendid jmt); peamiste söögikordade nimed (hommik, lõuna, õhtu) ja mõned olulisemad söögid-joogid (kohv, tee, võileib, helbed jmt). Lihtsamad tegevused ja eelistused (lugemine, muusika kuulamine, mängimine, sport, lemmiktoit, lemmikloom jmt).

MEEDIA

Tuntuimad meedialiigid ja meedia tarbimise eelistused.

Grammatika

KIRI JA HÄÄLDUS

Vene tähestik (nii trüki- kui kirjatähed). Siduskiri: soovituslik on lähtuda samadest nõudmistest, mis on emakeele siduskirja suhtes sama kooli algkoolis.

Nimede kirjutamine vene ja eesti keeles, translitereerimise reeglid. Tähemärkide häälikuline tähendus. Sõnarõhk.

Täishäälikute hääldamine eel- ja järelrõhulistes silpides, reduktsioon.

Kaashäälikud. Sisihäälikute hääldamine. Häälikute sarnastumine: helilised/helitud, palataalsed/mittepalataalsed.

NIMISÕNA

Grammatiline sugu: naissoost nimisõnad *-a/-я* lõpuga; meessoost sõnad, mille lõpus on kaashäälik või *-ü* ja *-a/-я* (*nana, бабушка, дядя*); kesksõost sõnad *-o/-e* lõpuga.

Nimisõnade mitmuse nimetava käände moodustamine (*ы-* ja *и-* lõpulised meessoost ja naissoost sõnad; *а-* ja *я-* lõpulised kesksõost ja meessoost sõnad).

OMADUSSÕNAD

Omadussõna lõpud ainsuse ja mitmuse nimetavas käändes (tüve lõpphäälik palataliseerimata/ palataliseeritud; küsimused *какой? какая? какое? какие?*). Omadussõna ühildumine nimisõnaga ainsuse ja mitmuse nimetava käändes.

TEGUSÕNA

I pöördkond (еть-, ать-, ять- lõpulised tegusõnad) ja II pöördkond (ить- lõpulised tegusõnad). Tegusõnade pööramine olevikus. Eitav kõne: Я не играю, Мальчик не играет, Мы не играем жне.

ASESÕNA

Isikulised asesõnad nimetavas käändes. Omastavad asesõnad ainsuses ja mitmuses.

MÄÄRSÕNA

Hinnangut väljendavad mäarsõnad (хорошо, плохо). Mäarsõnade здесь, тут, там kasutamine.

ARVSÕNA

Põhiarvsõnad. Küsimus сколько лет?, vastus (nimisõnaga год, года / лет).

ABISÕNAD

Rinnastav sidesõna и. Eitussõna нет (nt нет отца, мамы, книги). Rinnastavad sidesõnad а, но.

LAUSE STRUKTUUR

Küsimused Кто это? Что это; Где? ja vastused lihtlaused näidete abil.

KUULAMINE

- 1) eristab õpitavale võõrkeelele omast intonatsiooni, rõhku, rütmi, teeb vigu.
- 2) reageerib õpitud sõnavara piires lihtsatele, selgelt ja aeglaselt esitatud küsimustele ja korraldustele. Vajadusel peab õpetaja mitu korda kordama.
- 3) leiab põhiinfo aeglaselt ja selgelt esitatud kuulatavast tekstist (tuttaval teemal, igapäevaste tegevustega seotud lihtsad vestlused, teated ja sõnumid).
- 4) teeb kuulamisülesande kordamise, piltlikustamise, tööjuhendi lisaselgituse abil.

LUGEMINE

- 1) saab aru kirjalikest tööjuhenditest, õpetaja abiga;
- 2) teeb tuttavaid sõnu ja tekste lugedes hääldusvigu, eksib sõna- ja lauserõhu suhtes;
- 3) mõistab tuttava sõnavaraga sõnu, fraase, lauseid, lühitekste lisaabiga (juhendamine, pildimaterjal);
- 4) leiab olulist infot üldkasutatava sõnavaraga lühitekstidest (nt isiklikud kirjad kuulutused, uudised, juhised, kasutusjuhendid); vajadusel juhendamisega.

RÄÄKIMINE

- 1) kasutab õpitud suhtlusväljendeid, vajadusel õpetaja abiga.

- 2) reageerib õpitud sõnavara piires lihtsatele, selgelt ja aeglaselt esitatud küsimustele ja korraldustele. Vajadusel peab õpetaja mitu korda kordama.
- 3) räägib lühidalt ja väga lihtsate lausetega iseendast ja oma lähiümbrusest. Kõne võib olla takerdud.
- 4) kasutab õpitud sõnavara ja lausemallide piires väga lihtsaid küsimusi, lauseid, dialooge. Õpetaja annab lausemallid või lause alguse ette.
- 5) hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi. Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.

KIRJUTAMINE

- 1) tunneb õpitava keele kirjatähti, oskab neid kirjutada. Teeb vigu.
- 2) oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ärakiri). Teeb vigu.
- 3) koostab lühikesi lauseid õpitud lausemallide alusel lisaabiga (mallid või lause algused ette anda).
- 4) koostab näidise järgi lühikesi tekste, abivahendina kasutab sõnastikku; tekstis esineb vigu, mis ei takista oluliselt arusaamist.

8. klass

ÕPITULEMUSED:

Õpilane:

- 1) oskab kirjutada näidise järgi lühikesi tekste (nt postkaart, kutse, isiklik kiri, jutuke);
- 2) oskab lühidalt kirjeldada oma huvisid ja tegevusi;
- 3) tuleb toime lihtsates igapäevastes suhtlusolukordades, suudab alustada ja lõpetada lühivestlust;
- 4) teadvustab õpitava maa ja oma kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning suhtub nendesse positiivselt;
- 5) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskuseid ja strateegiaid, oskab töötada iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 6) seab endale õpetaja abiga õpieesmärged ning hindab oma saavutusi koostöös kaaslaste ja õpetajaga.
- 7) saab aru teksti mõttest ja oskab leida olulist teavet;

ÕPPESISU:

MINA JA TEISED

Võimed, tugevused ja nõrkused: mida oskan/suudan teha, milles olen tugev/nõrk (sama teiste kohta); iseloomu kirjeldav sõnavara; kehaosad, kuidas olla terve, kergemad terviseprobleemid (peavalu, palavik jmt); suhted sõprade ja lähikondlastega: nt sõprus- ja armastussuhted ja nendega seonduvad probleemid.

KODU JA LÄHIÜMBRUS

Kodu/elukoha sõnavara (korter, maja, eri ruumid, oma tuba, sisustus jmt), koduümbrust kirjeldav sõnavara (majad, park, põld, teed, väljakud jmt); sündmuste ja tähtpäevade tähistamine perekonnas ja kodukohas; elukoha kirjeldus (maja, tuba jmt); kodukoha vaatamisväärsuste tutvustamine, pereliikmete kodused tööd ja tegevused.

KODUKOHT EESTI

Eesti lühikirjeldus (riigikord, naaberriigid jmt), põhiline sümbolika (lipp, rahvuslill ja, -lind jmt), põhilised tähtpäevad (jõulud, jaanipäev jmt) ja kultuuritavad (laulu- ja tantsupeod jmt); mõned tuntumad Eesti vaatamisväärsused; linna- ja maaelu kirjeldav sõnavara; ilmastikunähtused; käitumine ja tegevused looduses eri aastaegadel; loodusrikkused (mets, puhas õhk, vesi, loomad jmt) ja nende hoidmine linnas ja maal (prügiliigid, materjalid, taaskasutamise võimalused jmt).

RIIGID JA NENDE KULTUUR

Õpitava keele riigi/riikide olulisemad sümbolid, põhilised tähtpäevad ja kombed; mõned tuntumad sündmused ja saavutused ja nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; õpitava keelega seotud kultuuriruumi kuuluvate riikide lühitutvustus (pealinnad, rahvad, keeled, eripära jmt); Eesti ja õpitava keele riigi/riikide ja tuntumate maailmariikide nimed, rahvused ja keeled.

IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ NING VABA AEG

Transpordivahendid; koolitee ja koolipäeva kirjeldus; kooli ja klassi iseloomustav sõnavara, tunniplaan, koolivaheajad; toiduained, tervislik toiduvalik, igapäevane hügieen; sisseostud ja suhtlemine teeninduses (kauplus, turg, transport jmt); helistamine ning internetisuhtlus; tuntumad ametid, nendega seotud tegevused, edasiõppe võimalused (koolitüübid jmt); igapäevase keskkonnakaitsega seotud tegevused (prügi sorteerimine, säästlikkus energiatabimisel jt). Huvid (sport, filmid, raamatud, kollektsioneerimine, reisimine jmt); erinevad vaba aja veetmise viisid (üksi, sõprade, pereliikmetega jmt), eelistuste põhjendamine; erinevad spordialad, kirjanduse-, kunsti- ja muusikaliigid; kultuuride eripära ja mitmekultuurilisus.

MEEDIA

Meedia (ajakirjandus, raadio, televisioon, internet) ja selle eakohased kasutamisevõimalused ja võimalikud ohud. Minu meedia tarbimise harjumused. Allikakriitika. Suhtlemisnormid ja -eetika internetis.

Grammatika

KIRI JA HÄÄLDUS

Sõnarõhu muutumine nimisõnade mitmuse vormi moodustamisel nimetavas käändes.

Häälikuvaheldused tegusõnade pööramisel. Sõnarõhu muutumine tegusõnade vormides. Ilma küsisõnata küsimuse väljendamine.

NIMISÕNA

Mees- ja naissoost sõnad, mille lõpus on –ь.

Sõnade rühmitamine:

- naissoost sõnad, mille lõpus on - ия (nt *Эстония, история, гимназия*).
- kesksõost sõnad *имя* ja *время*; kesksõost sõnad, mille lõpus on -ие (*задание*).

Sageli kasutatavad käändumatud sõnad ja nende sugu (nt *евро, кино, метро, пальто, кофе*).

Üldsoost nimisõnad (nt *коллега, умница*).

Käänete nimetused vene keeles ja küsimused lihtsamate näidetena:

- Родительный: kuuluvuse väljendamine (küsimused *чей? чья? чьё? чьи?* ja vastus konstruktsioonina *книга брата*); eitus *нет* sõnaga, koha tähistamine (küsimus *откуда?* ja vastus eessõnade *из* ja *с* abil).
- Дательный: küsimused (*к*) *кому?* (*к*) *чему?* ja vastused. Eessõna *по* kasutamine.
- Винительный: küsimus *куда?* ja vastus eessõnade *в* ja *на* abil; otsese tegevuse objekti tähistamine (nt tegusõnadega *видеть, читать, любить*).
- Творительный käände kasutamine ilma eessõnata ja koos eessõnaga *с*. Küsimused (*с*) *кем?* (*с*) *чем?* ja vastused.
- Предложный: küsimus *где?* ja vastus eessõnade *в* ja *на* abil. Küsimused *о ком?* *о чём?* ja vastused.

OMADUSSÕNAD

Omadussõnade käänamine ainsuses sõltuvalt sõna tüvest (tüve lõpuhäälik palataalne/ mittepalataalne).

Omadussõna võrdlusastmete moodustamine ja kasutamine.

ТЕГУСÕНА

I pöördkond (*еть-, ать-, ять-* lõpulised tegusõnad) ja II pöördkond (*ить-* lõpulised tegusõnad).

Tegusõnade pööramine (olevik ja tulevik), tüvemuutused (nt *петь* > *пою*, *сесть* > *сяду*).

Tegusõna *быть*: oleviku Ø- vorm; mineviku vormi moodustamine; tuleviku vormid: ainsuse/mitmuse pöördelõpud.

Enesekohased tegusõnad ja nende pöördevormid: *просыпаться, причёсываться, заниматься, находиться, мыться, умываться, одеваться, начинаться, кончаться, интересоваться, находиться* pööramine.

Tegusõnade *-ова/-ева* puhul vaheldus *-у/-ю* häälikutega.

Mineviku vormide (*жил, находился*) ja analüütilise tuleviku vormide (*буду жить*) moodustamine ja kasutamine. Liikumisverbid: kindlas suunas e sihipärane liikumine vs edasi- tagasi või kaootiline liikumine. Liikumisverbide pööramine.

ASESÕNA

Isikuliste asesõnade käänamine. Näitavad asesõnad.

MÄÄRSÕNA

Määrsõnade moodustamine omadussõnadest. Küsimus *как* ja vastused. Lubamine ja keelamine (*можно, нельзя*).

ARVSÕNA

Põhiarvsõnade käänamine. Järgarvsõnad.

ABISÕNAD

Eessõnade kasutamine vastavalt õpitud käänetele ja küsimustele (vt nimisõna juures).

Eraldusseose väljendamine sidesõnaga *или*.

Alistavad sidesõnad: *потому что, если, когда, как, который*.

LAUSE STRUKTUUR

Subjekti ja predikaadi tähistamine (nt *Я играю, ты играешь, он / она играет, мы играем, вы играете, они играют; Мальчик играет, Дети играют*).

Lihtlause: koordineerimine aluse ja öeldise vahel. Sõnajärg lauses.

Lihtöeldis ja öeldistäide (nimisõna nimetavas käändes, määrsõna, isikuline asesõna).

Има küsisõnata küsimuse väljendamine.

KUULAMINE

- 1) eristab õpitavale võõrkeelele omast intonatsiooni, rõhku, rütmi, teeb vigu;
- 2) reageerib õpitud sõnavara piires lihtsatele, selgelt ja aeglaselt esitatud küsimustele ja korraldustele. Vajadusel peab õpetaja mitu korda kordam;
- 3) leiab põhiinfo aeglaselt ja selgelt esitatud kuulatavast tekstist (tuttaval teemal, igapäevaste tegevustega seotud lihtsad vestlused, teated ja sõnumid);

- 4) teeb kuulamisülesande kordamise, piltlikustamise, tööjuhendi lisaselgituse abil.

LUGEMINE

- 1) saab aru kirjalikest tööjuhenditest, õpetaja abiga;
- 2) teeb tuttavaid sõnu ja tekste lugedes hääldusvigu, eksib sõna- ja lauserõhu suhtes;
- 3) mõistab tuttava sõnavaraga sõnu, fraase, lauseid, lühitekste lisaabiga (juhendamine, pildimaterjal);
- 4) leiab olulist infot üldkasutatava sõnavaraga lühitekstidest (nt isiklikud kirjad, kuulutused, uudised, juhised, kasutusjuhendid); vajadusel juhendamisega.

RÄÄKIMINE

- 1) kasutab õpitud suhtlusväljendeid, vajadusel õpetaja abiga.
- 2) reageerib õpitud sõnavara piires lihtsatele, selgelt ja aeglaselt esitatud küsimustele ja korraldustele. Vajadusel peab õpetaja mitu korda kordama.
- 3) räägib lühidalt ja väga lihtsate lausetega iseendast ja oma lähiümbrusest. Kõne võib olla takerdud.
- 4) kasutab õpitud sõnavara ja lausemallide piires väga lihtsaid küsimusi, lauseid, dialooge. Õpetaja annab lausemallid või lause alguse ette.
- 5) hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi. Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.

KIRJUTAMINE

- 1) tunneb õpitava keele kirjatähti, oskab neid kirjutada. Teeb vigu.
- 2) oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ärakiri). Teeb vigu.
- 3) koostab lühikesi lauseid õpitud lausemallide alusel lisaabiga (mallid või lause algused ette anda).
- 4) koostab näidise järgi lühikesi tekste, abivahendina kasutab sõnastikku; tekstis esineb vigu, mis ei takista oluliselt arusaamist

9. klass

ÕPITULEMUSED:

Õpilane:

- 1) mõistab lauseid ja sageli kasutatavaid väljendeid, mis seostuvad talle oluliste valdkondadega (nt info enda ja pere kohta, sisseostude tegemine, kodukoht, töö);

- 2) tuleb toime igapäevastes suhtlusolukordades, mis nõuavad otsesest ja lihtsat infovahetust tuttavatel igapäevastel teemadel;
- 3) kirjeldab lihtsate fraaside ja lausete abil oma perekonda, teisi inimesi ja elutingimusi ning väljendab oma vajadusi;
- 4) on kursis õpitavat keelt kõnelevate piirkondade/kogukondade oluliste nimede ja daatumitega (nt. tähtpäevad, pealinn);
- 5) mõistab oma kultuuri ja teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustab keelelist ja kultuurilist mitmekesisust;
- 6) väärtustab võõrkeelte oskust ja on motiveeritud keeli õppima;
- 7) kasutab võõrkeelseid veebikeskkondi, teadvustades nende võimalikke ohte ning omandab edasiseks keelte õppimiseks vajalikud oskused ja kohandab need enda vajadustele vastavaks.

ÕPPESISU:

MINA JA TEISED

Võimed, tugevused ja nõrkused: mida oskan/suudan teha, milles olen tugev/nõrk (sama teiste kohta); iseloomu kirjeldav sõnavara; kehaosad, kuidas olla terve, kergemad terviseprobleemid (peavalu, palavik jmt); suhted sõprade ja lähikondlastega: nt sõprus- ja armastussuhted ja nendega seonduvad probleemid.

KODU JA LÄHIÜMBRUS

Kodu/elukoha sõnavara (korter, maja, eri ruumid, oma tuba, sisustus jmt), koduümbrust kirjeldav sõnavara (majad, park, põld, teed, väljakud jmt); sündmuste ja tähtpäevade tähistamine perekonnas ja kodukohas; elukoha kirjeldus (maja, tuba jmt); kodukoha vaatamisväärsuste tutvustamine, pereliikmete kodused tööd ja tegevused.

KODUKOHT EESTI

Eesti lühikirjeldus (riigikord, naaberriigid jmt), põhiline sümboolika (lipp, rahvuslill ja,-lind jmt), põhilised tähtpäevad (jõulud, jaanipäev jmt) ja kultuuritavad (laulu- ja tantsupeod jmt); mõned tuntumad Eesti vaatamisväärsused; linna- ja maaelu kirjeldav sõnavara; ilmastikunähtused; käitumine ja tegevused looduses eri aastaegadel; loodusrikkused (mets, puhas õhk, vesi, loomad jmt) ja nende hoidmine linnas ja maal (prügiliigid, materjalid, taaskasutamise võimalused jmt).

RIIGID JA NENDE KULTUUR

Õpitava keele riigi/riikide olulisemad sümbolid, põhilised tähtpäevad ja kombed; mõned tuntumad sündmused ja saavutused ja nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast;

õpitava keelega seotud kultuuriruumi kuuluvate riikide lühitutvustus (pealinnad, rahvad, keeled, eripära jmt); Eesti ja õpitava keele riigi/riikide ja tuntumate maailmariikide nimed, rahvused ja keeled.

IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ NING VABA AEG

Transpordivahendid; koolitee ja koolipäeva kirjeldus; kooli ja klassi iseloomustav sõnavara, tunniplaan, koolivaheajad; toiduained, tervislik toiduvalik, igapäevane hügieen; sisseostud ja suhtlemine teeninduses (kauplus, turg, transport jmt); helistamine ning internetisuhtlus; tuntumad ametid, nendega seotud tegevused, edasiõppe võimalused (koolitüübid jmt); igapäevase keskkonnakaitsega seotud tegevused (prügi sorteerimine, säästlikkus energiatabimisel jt). Huvid (sport, filmid, raamatud, kollektsioneerimine, reisimine jmt); erinevad vaba aja veetmise viisid (üksi, sõprade, pereliikmetega jmt), eelistuste põhjendamine; erinevad spordialad, kirjanduse-, kunsti- ja muusikaliigid; kultuuride eripära ja mitmekultuurilisus.

MEEDIA

Meedia (ajakirjandus, raadio, televisioon, internet) ja selle eakohased kasutamismõisted ja võimalikud ohud. Minu meedia tarbimise harjumused. Allikakriitika. Suhtlemisnormid ja -eetika internetis.

Grammatika

KIRI JA HÄÄLDUS

Sõnarõhu muutumine nimisõnade mitmuse vormi moodustamisel nimetavas käändes.

Häälikvaheldused tegusõnade pööramisel. Sõnarõhu muutumine tegusõnade vormides. Ilma küsisõnata küsimuse väljendamine.

NIMISÕNA

Mees- ja naissoost sõnad, mille lõpus on –ь.

Sõnade rühmitamine:

- naissoost sõnad, mille lõpus on - ия (nt *Эстония, история, гимназия*).
- kesksõost sõnad *имя* ja *время*; kesksõost sõnad, mille lõpus on -ие (*задание*).

Sageli kasutatavad käändumatud sõnad ja nende sugu (nt *евро, кино, метро, пальто, кофе*).

Üldsoost nimisõnad (nt *коллега, умница*).

Käänete nimetused vene keeles ja küsimused lihtsamate näidetena:

- Родительный: kuuluvuse väljendamine (küsimused *чей? чья? чьё? чьи?* ja vastus konstruktsioonina *книга брата*); eitus *нет* sõnaga, koha tähistamine (küsimus *откуда?* ja vastus eessõnade *из* ja *с* abil).

- Дательный: küsimused (*к*) кому? (*к*) чему? ja vastused. Eessõna *no* kasutamine.
- Винительный: küsimus куда? ja vastus eessõnade *в* ja *на* abil; otsese tegevuse objekti tähistamine (nt tegusõnadega *видеть, читать, любить*).
- Творительный käände kasutamine ilma eessõnata ja koos eessõnaga *с*. Küsimused (*с*) кем? (*с*) чем? ja vastused.
- Предложный: küsimus где? ja vastus eessõnade *в* ja *на* abil. Küsimused *о* ком? *о* чём? ja vastused.

OMADUSSÕNAD

Omadussõnade käänamine ainsuses sõltuvalt sõna tüvest (tüve lõpuhäälik palataalne/ mittepalataalne).

Omadussõna võrdlusastmete moodustamine ja kasutamine.

TEGUSÕNA

I pöördkond (*еть-, ать-, ять-* lõpulised tegusõnad) ja II pöördkond (*ить-* lõpulised tegusõnad).

Tegusõnade pööramine (olevik ja tulevik), tüvemuutused (nt *петь* > *пою*, *сесть* > *сяду*).

Tegusõna *быть*: oleviku Ø- vorm; mineviku vormi moodustamine; tuleviku vormid: ainsuse/mitmuse pöördelõpud.

Enesekohased tegusõnad ja nende pöördevormid: *просыпаться, причёсываться, заниматься, находиться, мыться, умываться, одеваться, начинаться, кончаться, интересоваться, находиться* pööramine.

Tegusõnade *-ова/-ева* puhul vaheldus *-у/-ю* häälikutega.

Mineviku vormide (*жил, находился*) ja analüütilise tuleviku vormide (*буду жить*) moodustamine ja kasutamine. Liikumisverbid: kindlas suunas e sihipärane liikumine vs edasi- tagasi või kaootiline liikumine. Liikumisverbide pööramine.

ASESÕNA

Isikuliste asesõnade käänamine. Näitavad asesõnad.

MÄÄRSÕNA

Määrsõnade moodustamine omadussõnadest. Küsimus *как* ja vastused. Lubamine ja keelamine (*можно, нельзя*).

ARVSÕNA

Põhiarvsõnade käänamine. Järgarvsõnad.

ABISÕNAD

Eessõnade kasutamine vastavalt õpitud käänetele ja küsimustele (vt nimisõna juures).

Eraldusseose väljendamine sidesõnaga *или*.

Alistavad sidesõnad: *потому что, если, когда, как, который.*

LAUSE STRUKTUUR

Subjekti ja predikaadi tähistamine (nt *Я играю, ты играешь, он / она играет, мы играем, вы играете, они играют; Мальчик играет, Дети играют*).

Lihtlause: koordineerimine aluse ja öeldise vahel. Sõnajärg lauses.

Lihtöeldis ja öeldistäide (nimisõna nimetavas käändes, määrsõna, isikuline asesõna).

Ilma küsisõnata küsimuse väljendamine.

KUULAMINE

- 1) reageerib õpitud sõnavara piires lihtsatele, selgelt ja aeglaselt esitatud küsimustele ja korraldustele. Vajadusel peab õpetaja mitu korda kordama.
- 2) saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest. Vajab kuuldu mõistmisel õpetaja abi. Vajab sageli kuuldu täpsustamist.
- 3) mõistab lihtsaid vestlusi ning lühikeste jutustuste, teadete ja sõnumite sisu, kui need on tuttavatel teemal, seotud igapäevaste tegevustega ning esitatud aeglaselt ja selgelt. Vajab kordamist ja selget hääldust.

LUGEMINE

- 1) saab õpetaja abiga aru kirjalikest tööjuhenditest.
- 2) saab aru üldkasutatava sõnavaraga lühikeste tavatekstide põhiinfost (nt isiklikud kirjad, dialoogid, juhised, kasutusjuhendid).
- 3) kasutab õppesõnastikku või internetisõnastikku.
- 4) loeb aeglase tempoga, teeb vigu.

RÄÄKIMINE

- 1) oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest, eelistusest ja suhtumisest. Kasutab õpetaja abi.
- 2) kasutab õpitud põhisõnavara ja lausemalle õigesti õpetaja abiga; spontaanses kõnes on vigu. Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.
- 3) suudab alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tuttavatel teemal, kuid vajab abi.

KIRJUTAMINE

- 1) kirjutab näidise järgi lihtsat seotud teksti: teade, postkaart, lihtne tarbekiri, isiklik kiri. Vajab lisajuhendamist.
- 2) kasutab õppesõnastikku või internetisõnastikku.